

[Juil-Madsen.]

af overfredningsnævnet sige — det ærede medlem hr. Horn er ikke til stede, men jeg tror han ville være enig med mig — at det har været en stor lettelse for fredningsmyndighederne, både de lokale fredningsnævn, overfredningsnævnet og taksationsmyndighederne, at man i nogle år har kunnet arbejde med et grundlag, hvorefter man kunne fastlægge erstatninger uden direkte eller indirekte at skulle tage hensyn til problemet særlig indkomst. Navnlig i forbindelse med fredninger, hvor man tager disposition retten fra en ejendom og så i øvrigt overlader til ejeren at klare sig på de givne vilkår, og hvor man i henhold til den gældende lov kun kan tilbyde meget små erstatninger, var det i hvert tilfælde rimeligt, om vi fik belyst hele beregningsgrundlaget i forbindelse med særlig indkomst ved erstatning for fredning. Så vidt jeg har forstået, stiller dette beregningsgrundlag dem, der modtager en sådan erstatning, særdeles ugunstigt.

Men jeg skal ikke lægge skjul på, at det, der først og fremmest har fået os til at fremsætte et lovforslag som det, vi i dag skal diskutere, er problemerne i forbindelse med beskatning af brandtomten. Her synes jeg lige, jeg vil nævne forhistorien, både for så vidt angår beskatning ved ekspropriation og beskatning af brand. I 1960 indførte man en sådan beskatning, men den virkede urimeligt, navnlig i tilfælde, hvor der var tale om brand. Jeg har selv haft den tvivlsomme fornøjelse at rejse flere sager i denne sal i forbindelse med urimeligheder som følge af beskatning efter brand. Disse og mange andre sager førte til, at den daværende finansminister, Poul Hansen, i 1965 ændrede loven, således at man fritog for beskatning ved genanskaffelse og/eller genopførelse af en nedbrændt ejendom i forbindelse med ekspropriation, hvis man f. eks. genanskaffede et stykke jord svarende til det, der var blevet eksproprieret.

Men det gav en masse administrative vanskeligheder, og på sin vis er alt dette besvær overflødigt, for hvis man i denne tilværelse erhverver sig fast ejendom, hvad enten det er ved opbygning af virksomhed, ved køb af virksomhed eller værdier i form af, at man får eksproprieret nogle ting og genanskaffer, er forholdet jo det, at til sin

tid, når man sælger det eller et dødsbo skal gøres op, kommer kapitalvindingsskatten under alle omstændigheder ind i billedet.

Det førte til, at man i 1968 fritog de objekter, jeg her har nævnt, fuldstændig for særlig indkomstskat, når der var tale om ekspropriationer, fredningserstatninger og brandskade. Man genindførte så i foråret 1972 bestemmelserne om, at disse objekter skal beskattes, men gjorde det ved at komme med en skærpet lovgivning, som på en lang række områder i øvrigt har filtrede tråde, der endnu ikke er redet ud.

Her vil jeg gerne vende tilbage til det ærede medlem hr. Hans Lund, som sagde, at man ikke skulle ændre loven alt for tit. Denne lovgivning har man siden 1960 gang på gang ændret; man har kørt en karruseltur og er endt, hvor man begyndte, blot på et skærpet grundlag, og det finder det konservative folkeparti ikke rimeligt.

Jeg vil gerne sige, at beskatning i forbindelse med udbetaling af forsikringssummer jo ikke blot rammer erhvervsvirksomheder, landbrug, fabrikker og anden form for erhvervsvirksomhed, men også beboelsesejendomme, hvis det tilliggende areal er over 1.400 m². Den rammer også parcelhuse på grunde under 1.400 m², hvis værdien af grundarealet overstiger halvdelen af den samlede vurdering af den pågældende ejendom. Det samme gælder sommerhuse etc. Så lovgivningen rammer bredt og skærer dybt i ejendomsværdierne her i landet, og da brand i sig selv som oftest er en tragedie, har jeg brugt det udtryk ved en tidligere behandling her i salen, at jeg synes, det er at føje spot til skade.

Men så siger finansministeren: jeg erkender, at der er særlige problemer i forbindelse med forsikringssummer udbetalt ved brand til genopførelse af bygninger, og derfor vil jeg give den indrømmelse, at man kan genopføre sin bygning, og den beskatning af erstatningen, der kan blive tale om — vi havde et eksempel ved anden og tredje behandling sidste år på 1/4 mill. kr. i skat på en almindelig bondegård på 80 tdr. land — vil jeg lade blive stående til næste ejerskifte, naturligvis mod, at jeg får en forrentning. Dens størrelse ikke er oplyst; det er en af de løse ender. Men hvis det er den gængse markedsrente, er det vel i øjeblikket omkring 8 pct., og det er naturligvis bedre for ejen-